

Universitätsbibliothek Paderborn

**AntiLutherus Judoci Clichtouei Neoportuensis. Doctoris
Theologi, Academiæ Parrhisie[n]sis**

Clicthove, Josse

[Köln], 1525

VD16 C 4189

Ecclesia[m] Christi, diuersos gradus atq[ue] ordines sortiri,
quib[us]decenter ac concinne distinguitur. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36183

Porr̄d sunt & alia permulta in p̄dicto Lutheri libello de abrogāda missa inscripto, supra modū absurdā, impianēcno in sedē apostolicā cōtumeliosa, deoq; & sanctis iniuria. Quę ex industria nūc p̄termittunt, quod nostrū fuerit institutū ea potissimū hic afferre cōfutanda: quae cōtra ecclesiasticā integritatē, sacerdotij dignitatē, sacrificij nouae legis ueritatem, illic inserta leguntur. Eauero p̄sertim sunt: quae his decē placitis Lutheranis iam annotatis, & deinceps in progressu suo ordine cōfutandis, cōprehēdunt. Ex q̄bus cū luce clarius constet: ipsum Lutherum, sacroq; esse prophētatem & impium ecclesiæ pro uiribus euerore: in animo nobis est pro incolumente reipublicæ ecclesiasticæ (quam ille toto molimente destruere annuit) collatis signis in hoc secūdo libro dimicare, & contra hæc decem errorū capita, tanquā agmina militaria aduersæ partis in aciē p̄ducta; manū cōserere. qđ cōmode p̄stare nō potuissimus nī hostē ipsum, p̄didissemus & deduxissem⁹ in ap̄tum, cum quo sit nobis conflictandum. Proinde cogimur & hic: Lutheri dicta in medium afferre. Sit itaq; nostri instituti deo adiutorie id exordium.

Eccl̄iam Ch̄isti, diuersos gradus atq; ordines sortiri: quibus decenter & cōcinne distinguitur. **Cap. II.**

Primo quidem loco, contra equalitatē illā omnimo dam partium ecclesiasticarum & simplicitatem est nobis decertādum: quam in ipsa fronte tanquā antesignanā & sui agminis uexilliferam obiicit Lutherus, ingerereq; molitur ecclesiæ dei, cōmonstrādūq; autoritate scripturæ ac sanctorū patrū testimonij: ecclesiasticū statum certis gradibus inter se diuersis debere esse distinctū. **A**d quod cōprobandum: sit hæc ordine prima ratio. **C**elestis hierarchia, ordinatissima dis positione dirimit in diuersas angelicorū spirituū hierarchias & sacros principat⁹: hos quidē supremos, istos medios, illos uero postremos. Inter quos, decentissim⁹ iste seruatur ordo: ut supremi, diuinæ bonitatis munera, proxime nulloq; inter stite à deo accepta, diffundant in medios quos supereminēt. & me dñ in postremos: ipsi subsidentes. quemadmodū præclare ostēdit beatus pater **D**ionysius: in libro de cælesti hierarchia. **A**t ecclesia **D**ionysius **A**reopagistica hierarchia (eodē authore: in libro de hac cōposito) cōstituitur

I ad

LIBER SECUNDVS

ad similitudinē formā & modū cælestis hierarchiæ ordinationis angelicæ in celis substātiæ. **Vt** sancta ecclesia ad huc in terris militas, decētissimo tū cōsistat ordine, et cōgruētissimū habeat sui statutus tenorē, cū illi in superna ciuitate Hierusalē triumphati cælesti um spirituū principati cōformatur, ac euadit p̄similis in suis functionibus & operib⁹. Habet igitur & ipsa ecclesiastica hierarchia: suarum partiū ordinatā distinctionē, officiorūq; discretionē, ut hi cæteris p̄sint ad directionem, illi uero aliorum authoritati subiaceant: neq; sit cōfusa omnium æqualitas. **¶ Secunda.** In eodē de ecclesiastica hierarchia libro, diuinus Dionysius primitiū ecclesiæ (in qua uersabat) dispositionē & ordinē describens: perhibet sup̄mū in ecclesiastico principatu locū, tenere pontificem, sub illo aut̄ constitui sacerdotes, illis uero ministros sanctos subiici: quos diaconos & subdiaconos nūcupat. postremū deniq; gradū obtinere plebem sanctā: prædictis sacroge ministris subiectā. Sed nōne in hac ordinatione, à summo loco p̄ intermedios ad imū fit def̄c̄lus & progressio: quasi cōstructis quibusdā certa serie gradibus: **Quonā** igitur modo in ea locū habebit ullū æqualitas illa Lutherana: qua sit ne ordine cōfundant̄ omnia? **Tertia ratio.** Neq; à supra dicta beatissimi Dionysii sententia discrepat diuinus Ignatius: ecclesiæ Antiochenæ tertius à Petro apostolo episcop⁹, & sancti Ioān̄t euāgeliū discipul⁹, qui in uarijs suarū epistolaq; locis episcopos à presbyteris, & hos à diaconis distinguit: secundū primæ uæ ecclesiæ (in q̄ degebat: apostolis cōtemporaneus & ipsi Dionysio) legitimam ordinationē & potissimū in prima sua epistola: quam scribit ad Trallianos ex Smyrna, ubi postq; admonuit salubriter illius ecclesiæ fidelē populū: quod episcopo subditi sint & morigeri, necnō presbyteris, similiter & diaconis: qui sunt in ministeriu ecclesiæ dei, subiungit. Quid enim est episcopus: nisi omnē principatū & potestatē illogē omniū tenens, quēadmodū deceat hominē tenere: imitatorē dei factū secundū uitritutē? Quid est presbyteriū: nisi institutio sancta consiliarij & cōfessoris episcopi? Quid etiam diaconi: nisi imitatores Christi, ministrantes episcopo sicut Christus patri, & operat̄es illi operationē mūdam & immaculatā? quo modo sanctus Stephanus beatissimo Iacobo, & Timotheo & Linus Paulo: & Anacleto & Clemēs Petro. Qui igit̄ istis inobedienti fuerit; hic sine deo omnia.

Ignatius

omnino erit, & impius & contemnēs Christū, & ordinationē ipsius minorās, hæc ille. ¶ Quarta. Sed et beatus Cyprianus Cartha
ginēsis episcopus gloriosusq; insignis martyrio: eandē graduū et of-
ficiorū ecclesiæ distinctionē in suis operibus dilucide affrui. potissi-
mum in tertij libri epistolarū suarum nona epistola: quā scribit ad
Rogatianū episcopū de quodam diacono, q; intolerabili insolentia
cōtra eundem suum episcopū rebellis et contumeliosus fuerat.
Vbi postq; luculenter ostendit Cyprianus, et ueteris et noui testa-
menti complurib; testimonijs pariter et exemplis: quantus debeat
honor sacerdotali dignitatī, qdç illi cōtēptores etiā & deū sper-
nant: subnectit. Meminisse autem diaconi debent: quoniā aposto-
los, id est episcopos et præpositos dominus elegit. Diaconos autē,
post ascensum domini in cælos, apostoli sibi cōstituerunt: episcopa-
tus sui et ecclesiæ ministros. Quod si nos aliquid audere contra de-
um possumus, qui episcopos facit: potest et hic cōtra nos audere, à
quibus diaconi sunt. Et ideo oportet diaconū de quo scribis, age-
re audaciam suæ pœnitētiā: ut honorē sacerdotis agnoscat, et e-
piscopo p̄posito suo plena humilitate satisfaciat. Hæc sunt em̄ ini-
tia hereticorū, et ortus atq; conatus schismaticorū male cogitatiū:
ut sibi placeat, ut p̄positū superbo tumore cōtēnant. Sic de ecclesia
recedit, sic altare prophani foris collocatur: sic cōtra pacē Christi
& ordinationem, atq; unitatem dei rebellatur. Hæc Cyprianus.
Ex p̄dictis autem, & q̄s quæ in sequentibus afferentur rationib;
p̄spicuū euadit: ab ipso nouæ legis exordio presbyteros ab episco-
pis semp fuisse distinctos, & inferiore gradu q; fuerint episcopi, nū
quā nō habitos. Quod tamē inficiant Lutherani, ita à suo edocit
Luther: cōtēdente presbyteros in primitiva ecclesia fuisse eos-
dē & episcopos, neq; ullum gradū aut dignitatis discrimē inter eos
circa principiū euangelicæ institutionis extitisse. Sed hæc impro-
ba eius assertio: cum sanctorū patrum sententijs, tū sacrae scriptu-
rē authoritate, posterius suo loco adducenda: potissimum in undeci-
ma præsentis materiæ ratione, facile refellitur. Verum ut ad rē p̄
positam reuertamur: si singulatim sanctorū patrū Augustini, Hie-
ronymi, Ambrosii, Gregorij, Chrysostomi, & cæterorū testimoni-
a citare pergeret, ecclesiastico: graduum discretionem cōprobā-
tia: prolixior essem multo, quam rei discutiendæ conditio expo-
scat,

Cyprianus
Ioan. 20
Actuū. 5

LIBER SECUNDVS

scat, fastidiumq; graue legentibus ingererem. Idcirco illis prætermissis: ad fulciendam alij rationibus subiecta materia progrediendum est.

V. ¶ Quinta ratio. In toto hoc uniuerso admirabilis spectaculum est. pulchritudo, ob conuenientissimum regnorum conditum ordinem mira cinnitate, in diuersitate situs & collocationis eorum eluentem. Est enim supremum cælum omnia corpora superambiens: suoq; sinu complectens & suniuersa. Sunt & cæli inferiores: singuli suo loco ordinatisse dispositi. quorum hi alias continent, & superiorē fortius sedē illi uero continentur, inferioreq; situ subsistunt. Sphaeras autem & globis cælestibus subsidet elemētaria corpora: nec ordinis nec certæ adiuicē habitudinis expertise. quoru terra, tanq; scabellum pedū sui authoris: infima collocatur regione. Si itaq; suo opificio uoluit optimus rerum fabricator tantā adjucere uenustatē, ex admirāda eorum ad se inuicem ordinatione consurgentē: an eadē ecclesiæ denegauit, dilectissimæ Christi sponsæ, reliquitq; illā sine ordine prælationis & subiectionis deformē, cōfusam & horridā? Nequaq; certe. sed ipsam decorauit miro ornatu: ex certa graduū ecclesiasticorū distin-

VI. Alioē insigniter enītē. ¶ Sexta, Arca Noe, secundū sanctorū patrū sententiā omnibus receptissimā, typus fuit & figura ecclesiæ sancte: in hoc mari magno & spacioso (mundū dico) adhuc fluctuatis.

Exodi 25. & deinceps. Similiter & tabernaculū illud Mosaicū, quod iubete domino construxit ipse Moses in deserto secundū exēplar quod illi in móte monstratū fuerat: eiusdem ecclesiæ expressit imagine & effigie. At qui ipsius arce altitudo: triginta cubitorū fuisse describitur. ut in ea fuerit pars æditissima: ac supremū fastigiū fuerint & uariæ partes mediæ: secundū ordinē ascensus & descensus distinctæ. & pars imma-

Exodi. 40. cæterisq; subiacens. Tabernaculum etiam à Moysē iussu domini erectum, præter cæteras partes suas altissima ecclesiæ mysteria significantes: habuit & certā altitudinē, à summo culmine in imā basim, porrectā. Quid autem hæc omnia figurarū inuolucra signantur? & ipsam ecclesiam certis esse gradibus officiorum distinctam, quibus appositissimæ adornatur? ¶ Septima. Templum illud magnificū à Salomone ingenti splendore atq; ornatu extrettū: representauit etiam (ut probatissimi sentiunt authores) ipsius ecclesiæ spiritualē fabricā, ab architecto Christo mirifice concinnatā. Similiter & templum illud sublimæ ac arduum: quod diuinus propheta

pheta Ezechiel in spiritu uidit construendū, & admirabili exornā 3. Regū 5.
 dum decorē. At templū illud Salomonī: triginta cubitis porrectā
 habuit altitudinem, in qua summū erat assignare culmen, interme-
 diasq; à supremis ad ima descendendo, partes et substratū omnib;
 fundamentū. Ezechielis quoq; templum, consimilē sortitū est suarū
 partiū situm: secundū altitudinem extentaꝝ, cum de eo dicat pro-
 pheta. Idcirco latius erat templum in superioribus; & sic de inferio
 ribus ascendebat ad superiora, et in medium. Vbi autem superi-
 ora sunt, medium et inferiora: certa est partium secundum altitu-
 dinem dispositio. Ergo et in ecclesia sancta dei, figurata per utrūq;
 templum: determinatus est ordo graduum, quibus à summo uerti-
 ce ad imum per intermedios perueniat, ut ipsi figuræ suum apte
 respondeat exemplar: neq; à suæ imaginis deficit assimilatione.
 Siquid enim perfectionis aut decoris eluet in effigie: idem longe
 debet esse spectabiliꝝ in ipsa ueritate. ¶ Oclaua. In synagoga He-
 bræorū diuina iussione: unus erat symmus sacerdos, sub quo con-
 stituti erant quatuor et uiginti maiores sacerdotes, ex ipsis Da-
 uid ordinatione: qui officia tēpli et munia sacerdotalia, hebdoma-
 daria administratione (singuli p uices suas) exercebant. Et hi subli-
 miorē obtinuerunt gradū, honoratiuſq; nomen: q̄ reliqui de tribu
 Aaron minores sacerdotes, in ministeriū tabernaculi et altaris dñi
 etiā asciti. Sub his uero, sortiti sunt q̄sq; functionē ministri leuitæ:
 ad sacerdotalē dignitatē minime prouecti, ad cultū tñ dei obsequi
 unq; tabernaculi peculiariter designati. Deniq; postremū obti-
 nuit locū populꝝ laicꝝ: in ijs officijs q̄ ad dei cultū spectabant, Leui-
 tici gñis ministris subiectꝝ. Quod sane, ex quatuor postremis pēta-
 teuchi Mosaici libris euadit aptissimū. At quicqd ad pfectionē et
 excellentiā attinēs fuit ordinante deo, in synagoga Iudæorū; idem
 quoq; altiore digniore c̄p ratiōe est in Ch̄fi eccl̄ia, p synagogam ut
 umbrā et rudē imagine figurata. Et tñ in ea sublata sunt ac sub-
 mota: quæ impfectionē aliquā et indignitatē habebant annexā, ut
 inuolucra figurariū: q̄ umbra erat futurorū bonorū. Inter ea uero
 quæ ad pfectionē & pstantiā singularē spectat: est cōcinn⁹ ordo,
 multitudinē decēter distinguēs. Quā ubi sustuleris: qd in multitu-
 dine icōposita reliquū ē, nisi inordinata cōfusioꝝ. Vñ & beat⁹ Iob
 de regiō tenebrarū yba faciēs: ubi oīsmali, impfectiōis & miserię

Ezechiel. 4.

VIII.

Exodi 28.

Leuiti. 8.

i. para. 24.

Numeri 4.

Ordinis cō-
mendatio.

LIBER SECUNDVS

Iob.10. est colluuius, ait. Anteq uadā ad terrā tenebrosam & optā mortis caligine, terrā miseriae & tenebrae: ubi umbra mortis & null⁹ ordo, sed sempitern⁹ horror inhabitās. Ecce ordinē sustollit uir sc̄tūs ab eo loco: ubi nullus decor elucet, null⁹ est ornat⁹, qm̄ propriū ordinis est: uenustatē afferre ijs qb⁹ adest, & mira pulchritudine op̄ omne cōponere. Qui plane in cælesti habitaculo suā sortit⁹ origi- nē, & illic primariā habēs sedē: in oia dei opa & totā mudi fabricā se pulcherrime diffundit, admirādoq̄ decore singula uenustat. Est igit & in ipa dei eccl̄ia certus graduū ordo: inter se scdm̄ p̄lationē & subiectionē distinctionē. Alioq̄ maioris fuerit pfectiōis, quantū ad ordinis concinnitatē, synagoga ludęq̄ Ch̄ri eccl̄ia: umbra q̄ ueritas figura q̄ exēplat. Et q̄ in singulis reb⁹ à diuina sapientia cōdi- tis dilucide cōspicit ordo: in sola dei eccl̄ia & Ch̄ri sponsa desidera- bīt. et ijs illa sola, destituta ordinis ornatu & splēdore: qd certe ē ab

IX. surdū. ¶ Nona ratio. Diuin⁹ psaltes superno a fflatus spiritu, & ec- cl̄iae sanctae referās mysteria: inquit. Altitit regina à dextris tuis in- uestitu deaurato: circundata uarietate. Et paulo post eodem loco. Omnis gloria eius fili⁹ regis ab intus: in fimbrijs aureis, circūam- ita uarietati⁹. Vbi reginā uocat eccl̄ia: ga regis æterni est sponsa. Vestitu deaurato & fimbrijs aureis adornatā, etiā eandē affīrmata: qm̄ charitate & alijs gratijs uititūq̄ charismatibus, à deo ē de- corata. Circūdatā yō uarietate & circūamictā uarietati⁹ eandē p̄dicat: qm̄ diuersitate graduū ac officijs, cuiq̄ p̄ suo statu obeun- dog, ē splēdide insignita. Qd si omnē qs tollat distinctionē statuū: scdm̄ Luthe. sniam, ut laici & clericī, sacerdotis et plebej⁹, nullū sit discriminē aut discerniculū: q̄ ibidē erit uarietas et diuersitas eccl̄iam adornās. Facest igit illa æq̄uitas et ualeat illa Luthe, simplicitas, qm̄ ad nihil utilis ē: nisi ut Babylonica ingerat eccl̄iae cōfusionē,

¶ Aljs insup ratiōib⁹ ex scriptura deprōptis oñdi diuer- sitatem graduū: in eccl̄iae integritatē consti- tuedorum.

Cap. III.

.X

V pra dictis adjiciendæ sunt aliae rationes, commō strantes in eccl̄ia D H R I S T I debere distinctionem graduū et potestatum ordine certo colloccari: neq̄ permittendam esse equalitatem illam Lutheranā. ¶ Sit igitur hæc suo ordine decima. In spirituali epi- tha la.